

κι' ένας φρουρός της τάξεως με δένει δίχως λόγο...  
 με το καινούριο με βραδεί;... επιθυμώ να ξέρω...  
 με το καινούριο, μ' άπαντῆ, και ξέρω το, σακάτη...  
 ή τότε δός μου κι' άλλαις δρό γιὰ νὰ σοῦ 'πὼ σπολλάτη.

Τραβῶ πρὸς τὴν Ὀμόνοιαν, πρὸς τὰ Χουτεῖα κάτω,  
 πὺ χαῖται μοῦγαίς, Περικλῆ, πρὸ ντισταγὰ φουάτο,  
 κι' ἐνφ' τοῦ χρόνου σκίπτοιμι τῆς περισυλλογῆς  
 κἀποιος μετ' τὸ πῶλητο με ρίχνει κατὰ γῆς.  
 Μετ' τὸ καινούριο μ' ἔρριξες;... επιθυμώ νὰ ξέρω...  
 μετ' τὸ καινούριο, μ' άπαντῆ, και ρίχνει κι' ἕνα γέρο.

Ἐκπλόνομαι 'στὸν καφρέν με καθεμῖά ρεμπάτα  
 κι' ἕνας σπαθάτος δίπλα μου βροντᾷ τὴν σακαράκι του...  
 μετ' τὸ καινούριο, τὸν 'ρωτῶ, τὴν 'πῆρις τὴν σπαλίτας;  
 μετ' τὸ καινούριο, μ' άπαντῆ, και στρίβει τὴν μουστάκι του.

Μετ' τὸ καινούριο Σύνταγμα τὸ στήθος μου κορόνει,  
 κι' ἕναν Ταμία, Περικλῆ, κυτᾶζω νὰ σουφρώη.  
 Μετ' τὸ καινούριο, τὸν 'ρωτῶ, τὴν κάνεις τὴν ἀμάκκι;  
 και μετ' τὰ δύο, μ' άπαντῆ, και ξικομπύσου, βλάκκι.  
 Μετ' συγχωρεῖς, σ' ἔπρῶδαλα, παρντόν, τὸ μετανοῖόνω,  
 ἐνόμισα πὺς 'σουφρώνεις μετ' τὸ καινούριο μόνω.

Ὁ! δὲν μ' ἄρτιο πλέον τὸ πρῶτον,  
 μετ' τοῦ Συμβούλου τῶν Ἀθηναίων  
 ὄψω και θέλω νὰ γίνῃ νείον,  
 και νὰ σουφρώων χειροκροτῶν  
 μέσσω φουρέλων και βαρλίτων  
 ἀμακατζήδων σταυρατῶν.

Π. — Μποροῦμε κι' ἄλλω Σύνταγμα καινούριο νὰ ψηφίσωμε,  
 ἄλλὰ κι' ἐκεῖνο τὸ παλῶ ποτὲ νὰ τὴν ἀφῆσωμε.  
 Καὶ τί περᾶξαι τάχατε 'στῆς δόξης τῆς ἀφῆλεθῶ  
 νᾶναι δίπλα Σύνταγμα, καινούριο και παλῶ;  
 και μετ' τὰ δύο Σύνταγμα νὰ διπλοκυβερνοῦν,  
 νὰ τρῶνε δέκα μοναχᾷ και χίλιοι νὰ πεινοῦν;

Φ. — Καλὰ τὸ 'σουλλογίστηκες, βρε Περικλῆ τσολιᾷ,  
 ζήσωσαν τὰ Σύνταγμα, τὰ νέα και παλῶ,  
 και μετ' τὰ δύο Σύνταγμα τιμᾷ νὰ βασιλεύη,  
 και μετ' τὰ δύο κολόουρο κι' ἀμάκκι νὰ δουλεύη,  
 και μετ' τὰ δύο πολέμαρχοι σκιάς νὰ πολεμοῦν,  
 και μετ' τὰ δύο 'στῆς πόρτικς 'μας φορῆμα νὰ βρωμοῦν.

Μετ' δὲ νὰ μαγαρίζονται προπατόρες νεκροί  
 και τὸ κοντὸ σου πάντοτε νὰ λῆς και τὸ μακρῶ,  
 μετ' δὲ νὰ μπαινῆς νὰ χαλᾶς τῶν ἄλλων τῆς φοληαῖς  
 κι' ἐλευθερᾷ 'στὸ κῆρι σου νὰ ρίχνῆς πιστολιαῖς,  
 μετ' δὲ νὰ μὴν πληρώνεσαι,  
 μετ' δὲ νὰ μὴν πληρώνεσαι,  
 μετ' δὲ νὰ μαχαίρωνεσαι,  
 μετ' δὲ νὰ μαχαίρωνεσαι,

νὰ συζητῆς τὸ Τρανσαβᾶλ, νὰ κρήνη τὴν Ὁράγγην,  
 και νὰρχεσαι 'στὸν τοῖχο μου πρὸς φυσικὴν ἀνάγκην.

Και μετ' τὰ δύο Σύνταγμα λαὸς παραχορτάτος  
 ἀπὸ ρετσίνας ἐκλογῶν βαρῶς ν' ἀγκομαχῆ;  
 και μετ' τὰ δύο Σύνταγμα νὰ γίνετα 'στὸ κράτος  
 ὅ, τι και τώρα γίνετα μετ' τὸνα μοναχᾷ.

Καλὰ τὸ 'σουλλογίστηκες, βρε Περικλῆ ζευζίκη,  
 ζήσωσαν τὰ Σύνταγμα, κι' αὐτὸ κι' ἐκῆνω στέικι.

Σκέψις σοφῆ πραγματικῶς ἀπ' ἄλλας τὰς λοιπᾶς,  
 ποτὲ μου δὲν ἐπίστευα πὺς ἔχεις τέτοιο νοῦ,  
 και σὺ θάρρῶ πὺς ἔπρεπε 'στὸν πόλεμο νὰ πᾶς  
 νὰ δράτῆς μετ' τὴν Πριβίτζια και τὸ Καρμπουνοῦ.

Ζήτω σου, μπράδω,  
 κῆρω κι' ἀνάδω,  
 κῆρω μουστάξω,  
 βάζω κονκάρω,  
 κῆνω γυρωρῶσι  
 μετ' τὸ λερούσι.

Τρίλα λαρᾷ,  
 μισα 'στὸ θέρος  
 εἶμαι Μαρᾷ  
 και Ροβεισπιῶρος.

Σκιαί πατέρων,  
 τόπο νὰ 'μπῶ,  
 εἶμαι Κικίρων  
 και Μιραμπῶ.

Λοιπὸν Ἐθνοσυνέλευσις, ἐμπρός, παιδιᾷ, 'στὸ πόδι  
 κι' ἀπὸ τὰ δύο τὰ κέρατα νὰ πιάσωμε τὸ βῆδι,  
 λοιπὸν Ἐθνοσυνέλευσις, λαοῦ παρηγοριᾷ,  
 κτυπήσατε τὰ σῆμαντρα και τὰ καμπαναριᾷ.  
 Καθεῖς Ἐθνοσυνέλευσις ἀρῆζων ἄς κηρύτῃ,  
 Ἐθνοσυνέλευσις ζητοῦν και 'στὸυ Δρομοκαίτη,  
 και πέρα τῆς Ἀγιάς Σοφιάς ἠχολογοῦν οἱ θῆλοι  
 πὺς μετ' τὰ δύο Σύνταγμα τὰ πᾶρωμε τὴν Πᾶλι.

Π. — Ποῦ τρέχεις ἔτσι, Φασουλιᾷ;

Φ. — Μὴ μ' ἐρωτᾷς, φωστῆρα,  
 γιὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσις τὸ φῆσιμά μου 'πῆρα.

Π. — Σταμάτα 'λίγο, Φασουλι, μὴ λαχναρίζῃς τόσο,  
 και μετ' τὰ δύο Σύνταγμα τὰ σὲ ζυλοφορτωσω.

**Και καμπόσας ποικιλιαῖς,  
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιαῖς.**

Πολιτικὴ Πανάκκεια, βιβλίον ἠθλαδῶ,  
 ποῦ διεκτραγῶδει  
 τὴν τοῦ λαοῦ κατὰστασις και τῆς συναλλαγῆς,  
 τὸ διακρίνει παύδασις και κρίσις διαγωγῆς.  
 Γεωργιᾶδὸς ἔγραψε μὲ πνεῦμα λαϊκῶν,  
 Καθηγητῆς ἐξαίρετος τῶν μαθηματικῶν.

Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ και τοῦ Λαοῦ Σχολείων  
 ἐξίδωσι τὸν Ἀνθρωπον, τὸ τέταρτον βιβλίον,  
 καθὼς τὰ προσηγορευμένα διδακτικῶν πολλῶ,  
 ὅπου θερμῶς συστήνεται κι' ἀπὸ τὸν Φασουλιᾷ.

Τοῦ Λουβρὸ ὁ Κανελλόπουλος μετ' σῆγεια γημάτος  
 'στὸυ Παρισιοῦ μᾶς ἔφυγε τὴν Ἐκθεσιν ἐσχάτους  
 κι' εἰς ἄλλα περιώνυμα τῆς Ἑσπερίας μέρη  
 ἀγγείτῃ τε και κρύσταλλα θαυμασία νὰ φέρῃ,  
 και ν' ἀπαυτῆρῃ πάγκυλον τὸ Λουβρὸ τὸ θαυμαστόν,  
 τὸ μέγα, τὸ διάσημον, τὸ πανταχοῦ γνωστόν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,  
 ἀριθμῶς τριαντατριᾷ, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.